

Finansinspektionens temabedömning om hur myndighetsrapporteringen är ordnad och hur kvaliteten på rapporterad information säkerställs

Finansinspektionen har bedömt hur myndighetsrapporteringen och därtill anslutna processer är ordnade i kreditinstitut som står under dess direkta tillsyn. Syftet med temabedömningen var att utreda hur rapporteringsfunktionen är organiserad i tillsynsobjektet och att få en uppfattning om på vilket sätt kvalitetssäkringen av rapporterad information är ordnad. Finansinspektionen skickade en enkät till elva kreditinstitut. Observationerna och sammanfattningen grundar sig på skriftliga svar. Det ordnades inte några tillsynsmöten inom ramen för bedömningen.

De viktigaste observationerna och rekommendationerna utifrån temabedömningen:

- Rapporteringsprocessens manuella skeden ökar risken för fel. Utifrån enkäten observerades manuella arbetsskeden särskilt i avstämningen av uppgifterna och i valideringen av rapporterna. Uppmärksamhet bör fästas vid en automatisering av de manuella skedena.
- Enhetliga datasystemspecifikationer rekommenderas för att säkerställa att de olika rapporteringsuppgifterna är enhetliga och att verifieringskedjan är intakt.
- Uppföljningen av Europeiska bankmyndighetens tolkningar av frågor och svar (Q&A) var ordnad på ett täckande sätt och man var införstådd i deras betydelse för en enhetlig rapportering. Inverkan av nya eller ändrade Q&A-tolkningar på den egna rapporteringen bör följas upp systematiskt och nödvändigheten av retroaktiva korrigeringsrapporter bedömas.
- Finansinspektionens rapporteringsprogram används omfattande i valideringen av myndighetsrapporterna. Det är inte möjligt att lägga till alla kontrollregler i programmet. Det rekommenderas att tillsynsobjekten införlivar reglerna i sina egna rapporteringssystem och automatiserar valideringsprocesserna i syfte att trygga en tillräcklig kvalitetssäkring.
- Utifrån enkäten informeras ledningen om valideringsresponsen alltid om korrigeringen av fel förutsätter betydande rapporteringsändringar. Det rekommenderas att ledningen informeras om rapporteringsfel.
- Systematiken för bedömningen av hur allvarliga felen är bör förbättras. Enligt enkäten saknades det en systematisk process för korrigerering av rapporteringsfel hos en del av svarandena. Vid bedömningen av hur allvarliga felen är rekommenderas det att särskild uppmärksamhet fästs vid de poster och nyckeltal, för vilka det fastställts gränsvärden eller minimikrav i regleringen.

4.4.2018

Offentligt

Europeiska centralbanken (ECB) planerar en harmonisering av behandlingsprocesserna för de nationella tillsynsmyndigheternas rapporter. De ändringar som hittills föreslagits är för tillfället för bedömning i ECB:s arbetsgrupper. Tillsynsmyndigheterna ska upprätta en testmiljö dit tillsynsobjekten kan skicka rapporter för granskning innan de slutliga rapporterna inlämnas till tillsynsmyndigheten. Syftet med denna ändring är att förbättra rapporteringens kvalitet och på så sätt minska antalet korrigeringsrapporter. Dessutom ska tillsynsobjektets högsta ledning underteckna de rapporter som skickas till tillsynsmyndigheten. Genom detta strävar man att öka ledningens kunskaper om och ansvar för rapporteringen. Rapporteringen kommer också att få ett tidsfönster, under vilket rapporterna kan inlämnas till tillsynsmyndigheten. Om tillsynsobjektet lämnar in rapporten utanför det tillåtna tidsfönstret, ska tillsynsobjektet motivera orsaken till detta.

I föreskrifter och anvisningar 20/2013, "Rapportering av finansiell information" förutsätts att tillsynsobjektet lämnar in ett intyg över de rapporterade uppgifternas riktighet. Enligt anvisningen ska tillsynsobjektet på begäran kunna visa upp intyget för Finansinspektionen. Intyget ska dessutom alltid uppdateras när det sker ändringar i den beskrivna processen. Alla svaranden lämnade in intyg och majoriteten hade uppdaterat intyget under år 2017.

1 Allmän beskrivning av hur myndighetsrapporteringen är ordnad

Myndighetsrapporteringen kan organiseras på många olika sätt. Hur verksamheten är ordnad är beroende av många faktorer, såsom tillsynsobjektets storlek, koncernstruktur och i vilken grad rapporteringsprocessens delområden har lagts ut. Omfattningen av de processbeskrivningar som tillsynsobjekten lämnade in varierade i stor utsträckning beroende på hur funktionen var ordnad. En del av svarandena lämnade in en verbal beskrivning av rapporteringsprocessen, medan en del också lämnade in processscheman.

1.1 Ordnande av myndighetsrapporteringen hos tillsynsobjektet

Fyra av de svarande har lagt ut myndighetsrapporteringen till en tjänsteleverantör. Utifrån tjänstebeskrivningen ansvarar tjänsteleverantören bl.a. för uppföljning och analysering av regleringen samt för rapporteringens utveckling, produktifiering och underhåll. Banken ansvarar för att källuppgifterna är korrekta, för godkännandet av specifikationerna för affärsverksamheten, för verifieringen av rapporteringens riktighet samt för upprättandet av korrigeringsbegäran. Den bank som lagt ut myndighetsrapporteringen godkänner rapporterna och ansvarar för att de rapporter som lämnas till Finansinspektionen är korrekta till sitt innehåll.

Hos de övriga sju svarandena har rapporteringsfunktionen ordnats internt och arbetet är fördelat på flera avdelningar. Rapporterna har namngivna ansvarspersoner och ersättare, vilka i huvudsak lämnar in myndighetsrapporten till Finansinspektionen utan särskilt godkännande

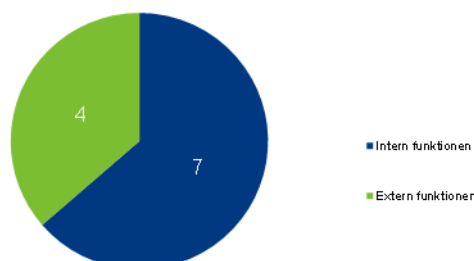

4.4.2018

Offentligt

inom institutet. Två av svarandena meddelade att de tillämpar fyra ögonprincipen för att granska rapporteringens riktighet innan den lämnas in.

Hur myndighetsrapporteringen är organiserad?

1.2 Genomförande och dokumentering av myndighetsrapporteringen

Alla svaranden meddelade att de producerar myndighetsrapportering både ur de grundläggande systemen och ur datalager. Uppgifter som saknas i datalagren behöver kompletteras med hjälp av olika kompletterande material. Uppgifterna i datalagret är i regel tillgängliga dagen efter transaktionsdagen.

Rapporteringens ansvarspersoner är ansvariga för uppdateringen av specifikationer och arbetsinstruktioner. Rapporteringens behandlingsregler granskas då det sker ändringar i processerna eller i myndighetskraven. I de banker som lagt ut myndighetsrapporteringen är tjänsteleverantören ansvarig för utformningen och uppdateringen av de affärsmässiga specifikationerna tillsammans med banken. Banken godkänner ändringarna i sista hand.

Svarandena meddelade att de regelbundet följer upp de tröskelvärden som ska tillämpas när rapporteringsskyldigheten avseende enskilda blanketter fastställs. Utifrån svaren var uppföljningsprocesserna emellertid i stor utsträckning manuella och det fanns inget täckande systemstöd för uppföljningen av tröskelvärdena. Särskilt då det gäller landsspecifikationerna vid rapporteringen av finansiell information (FINREP) och gemensam europeisk rapportering (COREP) rekommenderas det att systemstöd genomförs, eftersom bestämmelserna om tröskelvärden är tämligen invecklade och uppföljningen av dem förutsätter uppgifter från flera olika tidpunkter¹. En av svarandena meddelade också att t.ex. tröskelvärdena för FINREP-rapporteringen inte följs upp regelbundet, utan att de blanketter som innehåller bestämmelser om tröskelvärden alltid rapporteras. Eftersom det inte är obligatoriskt att använda den begränsade rapporteringsskyldigheten som bestämmelserna om tröskelvärden tillåter, kan även detta betraktelsesätt betraktas som godtagligt.

¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 680/2014 artikel 4

4.4.2018

Offentligt

Med stöd av reglerna i EBA XBRL Filing Rules², som publicerats av Europeiska bankmyndigheten, ska institutet inkludera filling indicator-hänvisningar till rapporteringsfiler i XBRL (eXtensible Business Reporting Language)-format för de blanketter som det rapporterar. Dessutom förutsätter reglerna att det i rapporten i vissa fall även inkluderas s.k. negativa filling indicator-hänvisningar, vilka anger vilka blanketter som inte rapporteras explicit. Kravet gäller i praktiken sådana blanketter, för vilka den specificerade rapporteringsskyldigheten grundar sig på en bestämmelse om tröskelvärde eller för vilka rapporteringsskyldigheten inte kan fastställas innan rapporten anländer. Två av svarandena uppgav att de gör en positiv filling indicator-hänvisning till alla rapporterade blanketter och en negativ filling indicator-hänvisning till alla blanketter som inte rapporteras. Resten av svarandena uppgav att de använder Finansinspektionens rapporteringsprogram och att de inte beaktar filling indicator-hänvisningarna. Eftersom rapporteringsprogrammet gör en positiv filling indicator-hänvisning till alla de rapporterade blanketterna och en negativ filling indicator-hänvisning till alla blanketter som inte rapporteras, kan alla svaranden anses ha följt reglerna om filling indicator-hänvisningar i dokumentet Filing Rules.

1.3 Tolkning av rapporteringsbestämmelserna och uppföljning av ändringar

Enligt enkäten deltar experter från flera olika avdelningar i tolkningen av rapporteringsreglerna. I praktiken deltar experter på ekonomiförvaltning och riskhantering i enlighet med sina ansvarsområden. Enligt redogörelserna deltar den juridiska avdelningen och compliance i tolkningen av bestämmelserna senast i det skede, om det uppstår oklarheter i tolkningen. Av svaren framgick också att diskussion om tolkningen av rapporteringsreglerna mellan bankerna förs i Finans Finland rf:s rapporteringssektion. Ledningen får information om ändringar i regleringen antingen genom att delta i arbetsgrupper som behandlar dem, via regelbunden information och på ledningsgruppens möten.

Majoriteten av de banker som deltog i enkäten hade en utomstående systemleverantör. I vilken utsträckning systemleverantören deltar i tolkningen av rapporteringsreglerna, varierade mellan svarandena. I regel är det systemleverantörens roll att förhandstolka reglerna och att fungera närmast i rollen som konsult. Å andra sidan hade systemleverantörerna en väntad större roll i den tekniska tolkningen. Enligt enkäten var uppföljningen av ändringarna i Data Point Model (DPM)- och valideringsreglerna i de flesta fall på systemleverantörernas ansvar. Det viktiga är att banken alltid själv har det slutliga ansvaret för gjorda tolkningar.

Ändringarna i rapporteringsreglerna ska följas upp systematiskt. Målet med EBAs Single Rulebook är att öka transparensen och jämförbarheten inom den europeiska banksektorn. EBA koordinerar Q&A-processen, som syftar till ett enhetligt och effektivt tillämpande av regleringen. För att

² EBA XBRL Filing Rules ([EBA/XBRL/2016/06](https://www.eba.europa.eu/media/1000142/attachment/1371111/1371111.pdf))

4.4.2018

Offentligt

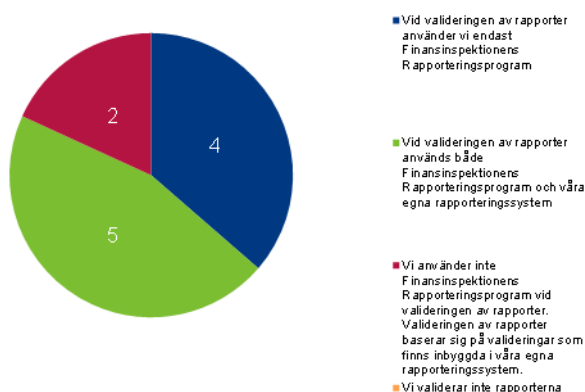
målet ska uppnås är det viktigt att banken har klara förfaranden på vilket sätt nya och/eller ändrade tolkningar följs upp. Något mer än hälften av svarandena har utnämnt en eller flera ansvarspersoner för att följa upp EBAs Q&A-tolkningar. Å andra sidan framgick det av enkäten att Q&A-tolkningarna följs upp som en del av den rapporteringsansvariges befattningsbeskrivning även i de fall där man inte har utnämnt en egentlig ansvarsperson. Enligt enkäten var även uppföljningen av EBAs meddelanden systematiskt ordnad och meddelandena följdes upp aktivt. Meddelandenas innehåll analyseras och ändringsbehoven på kort och lång sikt beaktas i den egna rapporteringen. Utifrån svaren kan det konstateras att Q&A-tolkningarna följs upp och man är medveten om deras roll för en enhetlig rapportering.

2 Valideringsprocessen och säkerställande av uppgifternas riktighet

2.1 Organisering av valideringen

Majoriteten av de kreditinstitut som svarade på enkäten utnyttjar Finansinspektionens rapporteringsprogram i valideringen av myndighetsrapporterna. Fem av svarandena meddelade att de tillämpar både rapporteringsprogrammet och egna rapporteringssystem i valideringen av rapporterna. Fyra av svarandena tillämpade endast Finansinspektionens rapporteringsprogram i valideringen. De svarande som uppgav att de endast använder egna rapporteringssystem i valideringen av rapporterna, meddelade att de har för avsikt att använda Finansinspektionens rapporteringsprogram i fortsättningen.

På vilket sätt är valideringen av rapporterna ordnad?

Sju av svarandena meddelade att det i rapporteringsprocessen eller -systemen har inkluderats utomstående valideringar som inte ingår i EBAs XBRL-taxonomi. Utifrån de svar som preciserar kommentarerna hänförs sig granskningarna i huvudsak till avstämningar mellan myndighetsrapporteringar samt mellan myndighetsrapporteringar, bokföring och interna rapporter. En av svarandena meddelade att den även inkluderat kontroller utvecklade av EGDQ-arbetsgruppen (Expert Group on Data Quality) vid Europeiska centralbanken i sin valideringsprocess. Två svaranden meddelade att de även genomför

interna valideringar av COREP- och FINREP-rapporterna. Fyra av svarandena uppgav att de inte ännu har byggt något systemstöd för valideringarna, men att de planerar ett projekt för automatisering av valideringarna.

På grund av rapporteringsprogrammets höga användningsgrad är det klart att underhållet och utvecklingen av rapporteringsprogrammets valideringar i väsentlig utsträckning återspeglas i kvaliteten på de myndighetsrapporter som kreditinstituten inlämnar. Trots att rapporteringsprogrammet används rekommenderas det att valideringarna automatiseras och införlivas i de egna rapporteringssystemen, eftersom det tekniskt inte är möjligt att inkludera alla kontrollregler i rapporteringsprogrammet. Av de kontroller som utvecklats av ECB:s EGDQ-arbetsgrupp och som finns publicerade på Finansinspektionens webbplats har exempelvis endast en del inkluderats i rapporteringsprogrammet. En så täckande, grundläggande och automatiserad kvalitetskontroll och validering som möjligt innan rapporterna skickas till Finansinspektionen minskar i betydande grad den tid som går åt att korrigera rapporterna och sparar således både Finansinspektionens och rapportörernas resurser.

2.2 Audit trail och korsgranskningar av rapporterade uppgifter

Enligt 5 kap. 8 § i kreditinstitutslagen ska ett kreditinstitut ha en sådan beskrivning av sitt bokföringssystem och sina övriga datasystem, att Finansinspektionen kan kontrollera att de rapporterade uppgifterna är korrekta. Alla svaranden avstämmer myndighetsrapporteringens poster åtminstone i någon mån med huvudbokföringen, samt med poster i interna och externa rapporter, t.ex. med balansräkningen och resultaträkningen. Målet är att säkerställa avstämningen av de uppgifter som presenteras i olika rapporter med hjälp av enhetliga systemspecifikationer.

Tillämpandet av enhetliga systemspecifikationer rekommenderas som ett sätt att säkerställa att olika rapporteringsuppgifter är enhetliga och att rapporteringskedjan är fullständig. Om det inte är möjligt att tillämpa enhetliga specifikationer och informationskällor, ska korsgranskningar och avstämningar vara så långt automatiserade som möjligt för att undvika fel som lätt uppstår vid manuella arbetsskedena. Majoriteten av de svarande meddelade att det enligt plan är möjligt att automatisera en del av de manuella skedena med en snabb tidtabell (1–2 år). Hos en del av svarandena kräver en automatisering av de manuella skedena att de grundläggande systemen förnyas.

2.3 Information till ledningen och retroaktiva korrigeringar

Majoriteten av svarandena tillämpar ett förfarande där ansvaret för myndighetsrapporterna och korrigeringen av dem har delegerats till en person som också ansvarar för den interna och externa kommunikationen i anslutning till felkorrigeringarna. Majoriteten av svarandena meddelade att de strävar efter att undvika rapporteringsfel genom att precisera

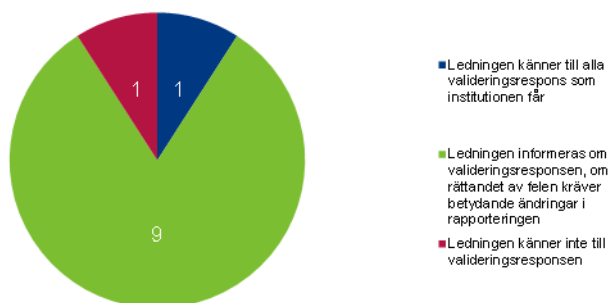

4.4.2018

Offentligt

rapporteringens arbetsinstruktioner. En del av svarandena meddelade att de även strävar efter att undvika upprepade fel genom att göra ändringar i rapporteringssystemen och specifikationerna. Svarandena uppgav att det vid systemändringar tillämpar ett ticketsystem, i vilket ändringsbegäran i produktionen, gjorda ändringar och godkännandekvitteringar av testningen dokumenteras. För att undvika fel strävar man också aktivt efter att informera relevanta intressegrupper, såsom ledning och riskhanteringsexperter. En av svarandena meddelade att ledningen inte informeras om valideringsfel i rapporterna. Nio av svarandena uppgav att ledningen alltid informeras om valideringsbrister, såvida korrigeringen av felet kräver betydande rapporteringsändringar.

Känner ledningen till den valideringsrespons som institutionen får?

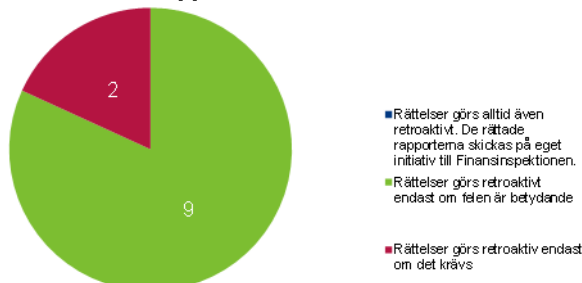
Majoriteten av svarandena meddelade att de själva korrigerar observerade rapporteringsfel retroaktivt endast om rapporteringsfelen är betydande. Två av svarandena meddelade att de korrigerar fel retroaktivt alltid när det så krävs. Majoriteten av svarandena bedömer hur allvarliga felen är från fall till fall. Utifrån svaren har svarandena emellertid i huvudsak likadana kriterier för bedömningen av hur allvarliga felen är. Rapporteringsfelen klassificerades som betydande, om rapporteringen på grund av felet ger en väsentligt fel bild av institutets riskställning, kapitaltäckning, resultat eller betalningsförmåga. Enligt svaren fastställdes det emellertid inga absoluta eller relativa gränsvärden för när ett fel betraktas som allvarligt.

4.4.2018

Offentligt

**Om det upptäcks sådana fel i
rapporteringen som gäller även uppgifter
som rapporterats tidigare, rättas
rapporterna retroaktivt?**

Utifrån svaren kan det konstateras att de processer som används för korrigeringen av fel och för att undvika att felet upprepas innehåller tämligen många manuella skeden, och dessutom saknar vissa aktörer en systematisk korrigeringsprocess helt och hållet. Med tanke på effektiviteten och en tillräcklig dokumentering rekommenderas tillämpande av ett formellt ticketsystem, eftersom det gör ändringsprocesserna mer systematiska och ökar transparensen. Rapporteringsfelen bör utöver att arbetsinstruktionerna uppdateras även så långt det är möjligt leda till ändringar i rapporteringens källsystem och i specifikationerna av affärsverksamheten samt i rapporteringens automatiserade processer, så att de manuella arbetskedena minimeras och samma fel kan undvikas i fortsättningen. Det rekommenderas att ledningen informeras om rapporteringsfelen.

Tillämpandet av proportionalitets- och väsentlighetsprincipen som grundar sig på bedömning från fall till fall och på vissa förhandsbestämda villkor kan godkännas då man bedömer hur allvarliga felet är och nödvändigheten av retroaktiva felkorrigeringar. Systematiken för bedömningen av hur allvarliga felet är borde emellertid förbättras, eftersom det inte i ett enda svar presenterades några kvantitativa villkor för hur felens allvar bedöms, såsom t.ex. gränsvärden för viktiga nyckeltal och absoluta eller relativa förändringar i posterna. Europeiska bankmyndigheten har fäst uppmärksamhet vid den varierande praxisen för retroaktiva korrigeringar i olika länder. Då det bedöms hur allvarliga felet är bör särskild uppmärksamhet fästas vid de poster och nyckeltal för vilka det i regleringen fastställts gränsvärden eller minimikrav.

2.4 Myndighetsrapporteringens riktighet och utnyttjandet av informationen

Största delen av svarandena meddelade att den interna kontrollen och/eller externa revisorer regelbundet går igenom myndighetsrapporteringens processer och riktighet. Enligt observationerna är de viktigaste processerna som behöver utvecklas dokumenteringen av myndighetsrapporteringen samt säkerställande av riktigheten och uppföljningen av fel. Som utvecklingsförslag

4.4.2018

Offentligt

rekommenderades bland annat att process- och arbetsinstruktionerna preciseras, att ansvaret för dokument och arbetsinstruktioner fastställs, att andelen manuella arbetsskeden minskas och att den regelbundna uppföljningen av felsituationer utökas. Manuellt arbete orsakas typiskt av avstämningen av rapporterade uppgifter, införandet av rapporterna på Finansinspektionens arbetsböcker samt valideringen av rapporterna innan de inlämnas till Finansinspektionen.

I nästan alla av de kreditinstitut som deltog i enkäten tillämpas myndighetsrapporteringen i någon mån i rapporteringen till ledningen. Särskilt nyckeltalen i likviditets- och solvensrapporteringen används i den interna rapporteringen av uppföljningen av riskställningen. Behovet av information är olika i den interna och externa rapporteringen, vilket innebär att det är nödvändigt att använda mätare som kompletterar myndighetsrapporteringen i riskrapporteringen till ledningen. Enligt enkäten används i rapporteringen till ledningen samma definitioner som i myndighetsrapporteringen. Det är således viktigt att myndighetsrapporteringen är korrekt särskilt i fråga om de siffror som används som underlag för ledningens beslutsfattande och i bedömningen av riskställningen.